

Publicerad 2016-05-12 06:39 av linnflod

händerna

Jag kan fortfarande känna

dina händer

mot mitt ansikte

de håller mina kinder

du snusar bakom mitt öra,

du snusar bakom mitt öra,

du snusar bakom mitt öra men tiden

stannar inte

du försvinner

vem är jag när du inte snusar

bakom mitt öra, vem är jag

när jag inte längre har

dina händer

så varma, knotiga

blå ådror under nästan

transparent hy

där under pumpar

blodet, så länge hjärtat slår

är du varm

blodet som vi delar

som både är ditt och mitt

jag tröstar mig med

att hur jag än får korthusen

att falla, är ditt blod mitt

ditt mitt ditt mitt

jag är din, jag har alltid varit

din

dina händer, dina snusar bakom

mitt öra vem är jag när jag inte tillhör

dig

jag är hemma i
dina händer

ditt mitt ditt mitt
jag är din, jag har alltid varit
din

nu vet jag inte längre

var jag bor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren linnflod med Poeter.se id #37932 innehar upphovsrätten